

[Bernhard Baunsgaard]

blev sagt og blev udtrykt så klart og afgørende, at dette bør frem i fuld offentlighed i folketingsalen, så det også for de advokater, der nu skal varetage det enkelte individs rettigheder, og for domstolene og for politiet bliver ganske klart, hvad det er, folketingets flertal har ønsket med disse regler.

Lenger (VS):

Også VS kan anbefale de ændringsforslag, der er stillet. Det gør vi, selv om vi ikke har de store illusioner om, at det vil ændre ret meget i den virkelige verden, men det indebærer i hvert fald en skærpelse på papiret, og den er vi da også indstillet på at tage med.

Vi anbefaler det også, selv om vi ved, at det jo ikke indfører noget endeligt forbud mod rumaflytning på hospitaler, som også hr. Bjørn Elmquist sagde, og det var jo ellers det, som hele denne debat startede med.

Ligesom et par andre, der har haft ordet, vil jeg også gerne ganske kort omtale den konkrete sag, som har givet anledning til dette ændringsforslag. Som hr. Hagen Hagensen og hr. Leif Hermann har sagt, har justitsministeren jo været til samråd i retsudvalget, men da han faktisk ikke gav nogen egentlig forklaring på, hvorfor rumaflytning på rigshospitalet fandt sted, er jeg i den heldige situation, at jeg kan give min opfattelse af sagen uden at referere fra udvalget.

Efter min opfattelse er der to muligheder. Enten er der tale om, at det danske politi, da man konstaterede, at jordaneren havde tilknytning til PLO, ønskede at få flest mulige oplysninger om ham og fra ham, ikke til brug for en eventuel overtrædelse af den danske lovgivning – for det har ingen tilsyneladende reelt mistænkt ham for – men derimod med henblik på udlevering af oplysningerne til et eller andet udenlandsk efterretningsvæsen.

Eller også er der tale om en usædvanlig snu og udpekuleret spion, som med det formål at sløre sine reelle hensigter fløj op til Grønland, hvor han lod flyet styrte ned ved vidende, at han så nok blev overført til rigshospitalet, hvorfra han kunne udføre sin planlagte spionage.

Jeg må indrømme, at jeg hælder mest til den første antagelse, og til støtte herfor taler, at han fik lov at rejse hjem i løbet af relativt

kort tid, og at der tilsyneladende ikke er rejst nogen sigtelse mod hverken ham eller nogen anden dansk eller udenlandsk borger for overtrædelse af nogen som helst dansk lovgivning. Ganske, ganske mystisk.

Det er baggrunden for – selv om VS altså anbefaler dette ændringsforslag – at jeg ikke tror, at ændringen af betingelserne for rumaflytning ville have hindret rumaflytning i denne konkrete sag; ligesom mistanken er løbsagtig på det nuværende lovgrundlag, kunne den også være løbsagtig på et ændret lovgrundlag med dette ændringsforslag. Løbsagigheden ville så blot i det tilfælde give sig udslag i, at man konstruerede mistanken på en anden måde.

Jeg skal blot om ændringsforslagene slutte med at sige, at jeg mener, at al snakken om, at det er foregået lige præcis på et hospital, i virkeligheden er en ganske ligegyldig detalje, som blot afleder fra sagens reelle indhold. Enhver har jo i årevis kunnet forudse, at det kunne finde sted på et hospital med de formuleringer, der var i retsplejeloven, og det ville vel også være et underligt fremmedelement i hele efterretningsvæsenets virksomhed, hvis det var sådan, at lige præcis hospitalstuer var aflytningsfri zoner. Derfor kan man godt sige, som hr. Leif Hermann gjorde, at det er et tilfælde, at vi bliver opmærksom på situationen.

Men jeg vil altså også gå det skridt videre end hr. Leif Hermann, at jeg siger: netop den detalje, at det fandt sted på et hospital, vækker jo instinktivt afsky, men dybest set er der ikke noget underligt i det. Sådan er det med de regler, vi har for efterretningstjenestens virksomhed.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er, synes jeg, særdeles tilfredsstillende, at vi kan gennemføre denne del af mit forslag til ændring af retsplejeloven, noget, der vedrører et vigtigt emne og også vanskelige spørgsmål, som det jo også blev fremhævet af flere talere. Jeg mener også, det er særdeles tilfredsstillende, at vi kan gøre det med et stort flertal her i salen. Vi erkender alle, at det, der her er tale om, er et indgreb i de rettigheder, folk sædvanligvis har, men et nødvendigt indgreb på grund af muligheden for at efterforske i såvel grove kriminelle sager